

Vad händer med skandalen när döden inträffar?

DAGENS NYHETER. AFTONBLADET

Lunds Universitet

Institutionen för kommunikation och medier

Medie- och kommunikationsvetenskap

MKVA22:4 Vårterminen 2018

Författare: Fanny Nilsson, Klara Leger

Handledare: Michael Rübshagen

Examinator: Patrik Lundell

Sammanfattning

Den här uppsatsen undersöker hur skandalen kring Benny Fredriksson har förändrats efter hans bortgång. Rapportering via digitala medier gör det lätt att sprida information och slagkraftiga rubriker blir allt viktigare för att utmärka sig i mediebruset. En offentlig person som gör ett snedsteg hamnar ofta i fokus för dessa rubriker, vilket var fallet med Benny Fredriksson. För att få en förståelse för hur rapporteringen har sett ut innan och efter hans död kommer vi med hjälp av en kvalitativ textanalys närläsa tio digitala tidningsartiklar med utgångspunkt i Thompsons fem punkter som definierar en skandal. Analysen visar att skandalens tematik förändras efter Benny Fredrikssons bortgång och hur skandalen skiftar inriktning. Fokus går från Fredrikssons moraliska snedsteg, till att efter hans bortgång istället rikta kritik mot mediebevakningen. Utifrån dessa betraktelser för vi en diskussion om skandalens utveckling och dess olika faser.

Nyckelord: mediedrev, medieskandal, Benny Fredriksson, död, offentlig person, journalistik

Titel: Vad händer med skandalen när döden inträffar?

Författare: Fanny Nilsson, Klara Leger

Författad vid institutionen för medie- och kommunikationsvetenskap, Lunds Universitet vårterminen 2018.

Innehållsförteckning

1. Inledning	4
1.1 Syfte och frågeställning	5
1.2 Tidigare forskning	5
2. Teori	7
2.1 John B. Thompsons definition av en skandal	7
2.2 Definition av begreppet medieskandal	8
2.3 Medielogik som begrepp	9
3. Metod	10
3.1 Textanalys	10
3.2 Urval och avgränsning	11
3.3 Kritisk reflektion	13
4. Analys	14
4.1 Rapportering innan Benny Fredrikssons död	14
4.1.1 Benny Fredrikssons moraliska snedsteg	14
4.1.2 Missnöjet beskrivs i förstärkta termer	15
4.1.3 Benny Fredriksson riskerar att förlora sitt anseende	17
4.2 Rapporteringen efter Benny Fredrikssons död	17
4.2.1 Skandalen avtar	18
4.2.2 Benny Fredriksson får tillbaka sitt rykte	19
4.2.3 Benny Fredriksson exempel har lett till en ny skandal	20
5. Slutdiskussion	23
6. Källförteckning	24
Empiriskt material	25

1. Inledning

Vi lever sen ett antal år tillbaka i ett informationssamhälle med ständig tillgång till nyheter via sociala medier. Nyheter har stenhård konkurrens och frodas på alla möjliga plattformar (Runsjö, Nilsson 2005:11). Den gamla journalistiken som stod för saklighet, opartiskhet och strävan efter sanningen har idag alltmer ersatts av attityd, partiskhet och viljan att underhålla (Runsjö, Nilsson 2005:11). Begreppet medielogik beskriver hur det råder vissa normer och rutiner som styr medieproduktionen. Det innebär att journalisterna anpassar sig efter dessa normer när de producerar innehåll (Altheide 2013:225). Detta leder i vissa fall till lögnar som ger sensationella avslöjanden, och slutar ibland i ett mediedrev (Fors- Andrée, Ronge 2015:54).

Metoo-rörelsen kan definieras som en kvinnorörelse mot sexuella trakasserier och övergrepp (NE 2018). En person som blev anklagad under rörelsen var Benny Fredriksson som var VD för Kulturhuset Stadsteatern i Stockholm. Han blev främst kritiserad för sin hårda ledarstil. Han valde att avgå från sin position två dagar efter granskningen kring fallet påbörjats (Aftonbladet, 2017f). I mars 2018 publicerades artiklar om att Benny Fredriksson begått självmord och det går att spekulera i att det delvis var på grund av det mediedrev som kretsat kring honom. Kort därefter presenteras undersökningen som visade att delar av anklagelserna inte kunde styrkas (Dagens Nyheter, 2018d). Ur ett medievetenskapligt perspektiv är Benny Fredriksson-fallet särskilt intressant då bortgången skett innan skandalen var överspelad.

Den här studien har som mål att ge ökad insikt i hur skandalens tematik snabbt kan förändras från negativ till positiv när döden inträffar. Den uppmärksammar detta genom specifika teman i texterna som tydliggör hur skandalen förändras efter Fredrikssons död, och även genom att studera artiklarnas tonalitet. Den observerar också medielogiken med fokus på rapporteringens förändrade normer och hur detta går att utläsa i texten. Studien har därigenom som mål att lämna ett bidrag till forskningens förståelse hur man kan betrakta skandalens förändrade normer när personen som är i centrum för den går bort.

1.1 Syfte och frågeställning

Syftet med denna studie är att undersöka och jämföra rapporteringen kring Benny Fredriksson innan och efter hans död för att bidra med en inblick i hur en skandal utvecklas och förändras när centralgestalten i skandalen går bort. Undersökningen ämnar även kartlägga en förklaring till varför denna förändring sker. Detta kommer att utföras genom att studera hur Benny Fredriksson framställs i medier under drevet och hur texternas teman förändras efter hans bortgång. För att undersöka detta närmare utgår studien från följande frågeställningar:

- Hur har rapporteringen kring Benny Fredriksson sett ut innan och efter hans död?
- På vilka sätt kan man se skiftande normer i fallet kring Fredriksson och hur påverkar dessa medierapporteringen?

1.2 Tidigare forskning

Tidigare studier har påvisat hur medier blir mer positiva till offentliga personer efter deras bortgång. Anledningen förklaras i tidigare forskning som att man känner en starkare sympati för de bortgångna och man vill därmed inte tala illa om de döda. Exempel som Boeuf (2017), Kitch (2000) samt Chancey (1999) lyfter fram världskända personer vid diskussion kring en sådan typ av mediehantering. Fallet med Benny Fredriksson avser en betydligt mindre känd person men, som i egenskap av en högt uppsatt individ i den antagna kontexten, i det här fallet Sveriges kulturliv, fortfarande utgör en offentlig person och blir på så sätt mottaglig för granskning av medier. Benny Fredriksson-skandalen utgör således ett adekvat studieobjekt, då det väsentliga kriteriet för ett sådant mediefenomen består i att man är ett mål för granskning av medier snarare än en viss nivå av kändisskap. Eftersom denna studie utspelar sig i en svensk kontext blir det intressant att se om insikterna på ett internationellt plan från tidigare forskning är tillämpbara i vår undersökning.

Artikeln ”The impact of death on consumer responses to celebrity endorser misbehavior” av Benjamin Boeuf (2017) belyser huruvida kändisars varumärke stärks efter deras död. Artikeln beskriver hur tidigare forskning visat på just detta, exempelvis i form av att en offentlig person som under sin livstid fått ett negativt rykte får en helt annan, och kanske viktigare, betydelse efter sin död (Boeuf 2017:917). Studien beskriver hur nyheten om att en känd person gått bort kan leda till starka reaktioner, såsom sorg, vilket då ökar sympatin för den offentliga personen (Boeuf 2017:918).

Caroline Kitch (2000) artikel ”‘A news of feeling as well as fact’” finner liknande tendenser. Det är en omfattande studie där hon observerat hur tolv amerikanska kändisar gestaltats efter sin död. Hon observerar journalisternas förändrade position från mer objektiva förmedlare, till sörjande och tröstande personer som beskriver ett tydligt ”vi”, där journalisten också är deltagande. Hon beskriver hur själva berättandet i texterna liknar varandra för de tolv olika personerna. Deras livsöden målas upp som väldigt meningsfulla och som att de var ”en av oss” efter deras död (Kitch 2000:171–173). Kitch resonerar vidare kring att när kända personer dör, marknadsför tidningsredaktörerna sina omslag med etiketter som framställer personen som ett objekt för sorg (Kitch 2000:174). Den största komplimangen tidningarna kan ge de döda ikonerna är att göra dem ”vanliga” det vill säga som att de var en av folket. På så sätt känner läsarna en samhörighet med den kända personen och upplever att de får se den ”riktiga” personen bakom kändisskapet (Kitch 2000:182). Kitch menar även att omständigheterna runt den avlidnes död måste konkretiseras genom sökandet efter en syndabock, även om personen avlidit på grund av en överdos, eller som i denna studiens fall, självmord (Kitch 2000:186).

Artikeln ”Diana doubled: the fairytale princess and the photographer” skriven av Jill.R Chancey (1999) undersöker bilden av prinsessan Diana och hur den plötsligt förändras efter hennes bortgång på ett väldigt specifikt sätt. Hon blev inte längre porträtterad på ett negativt sätt som hon blivit kort innan hennes död, utan fokuset förändrades till hennes roll som mamma och hon framställdes likt en sagoprinsessa (Chancey 1999:163). Plötsligt publicerades ytterst passande och känsllosa bilder på Diana, till skillnad från de skandalösa bilder som publicerats under åren efter hennes separation från prins Charles. Dianas framställning ändras således från skandalös till sentimental (Chancey 1999:169). Enligt Chancey (1999:171) beror denna skiftande framställning på att man inte talar illa om de döda, åtminstone inte direkt efter deras bortgång.

2. Teori

Följande avsnitt kommer att beskriva det teoretiska ramverk analysen utgått ifrån. Avsnittet börjar med att beskriva John B. Thompsons (2000) definition av en skandal, sedan förklaras definitionen av en skandal mer övergripande och till sist ges en beskrivning av begreppet medielogik.

2.1 John B. Thompsons definition av en skandal

John B. Thompson (2000) skriver i sin bok *Political scandal: power and visibility in the media age* om vad en skandal är och hur den kan definieras. Han menar att det finns fem punkter som definierar en skandal och dessa kommer presenteras i styckena nedan. Punkterna kommer att användas för att se hur den rapportering som skett kring Benny Fredriksson kan klassas som en skandal, och i så fall, vad som händer med skandalen efter hans bortgång. De fem punkterna är:

1. Överträdelser av värderingar, normer eller moraliska koder
2. Händelsen innehåller en mån av hemlighållande
3. Allmänhetens ogillande
4. Missnöjet uttrycks kraftigt
5. Den involverade riskerar att förlora sitt rykte och anseende

Thompson beskriver att en skandal involverar en händelse eller ett beslut som går emot vissa värderingar, normer eller moraliska koder (Thompson 2000:14). Händelsen eller handlingen ska dessutom ha haft dolda inslag. De personer som är involverade i skandalen vill sällan att den ska uppdagas och därav hemlighålls den. När den väl kommer fram, ofta med hjälp av medier, är en av anledningarna till att det blir en skandal att det uppdagas att händelsen har mörkats tidigare (Thompson 2000:18).

Thompson skriver vidare att det inte räcker att en händelse presenteras för allmänheten, utan det måste också finnas ett allmänt missnöje för den. Effekten blir att de som Thompson kallar ”icke-involverade” i skandalen, tar illa upp av den då den är en överträdelse av moraliska värderingar vilket medför en vilja att uttrycka sin irritation och åsikt (Thompson 2000:19). För att en händelse ska kunna definieras som en skandal måste detta missnöje uttryckas av en grupp människor. Det finns flera sätt att göra det på, bland annat genom att aktivt ta avstånd från handlingen, eller att på annat sätt uttrycka sin missnöjdhet. En skandal som blir publicerad utan någon respons från de icke-

involverade är alltså ingen skandal enligt Thompson (2000:20). Journalisterna kan ses som en representation av allmänheten eftersom den granskande journalistiken har som uppdrag av folket att i demokratins namn inte endast spegla vad makten gör utan också granska den (Runsjö, Nilsson 2005:18). De kan därför betraktas som icke-involverade.

Den femte och sista egenskapen som enligt Thompson definierar en skandal är att den involverade riskerar att försämra sitt rykte. Han menar att när överträdelsen presenteras riskerar den involverade att förlora sitt anseende. Vad som kan hända är att den anklagade som är i centrum för skandalen försöker göra allt i sin makt för att försvara sitt rykte, till exempel genom att förneka alla anklagelser eller till och med hota med att ta till rättsliga åtgärder (Thompson 2000:22).

2.2 Definition av begreppet medieskandal

En medieskandal kan betraktas som en kris som i de flesta fall handlar om förtroendekriser. Det vill säga att allmänheten upplever obalans mellan ord och handling (Fors-Andrée, Ronge 2015:10–11). I Hammarlins artikel definieras en medieskandal som en senmodern företeelse, en produkt av mediesamhällets framväxt och som uppstår när en person i någon form av maktposition i offentligheten avslöjas med att ha begått normbrytande handlingar av något slag (Hammarlin 2013:11).

Thompson (2000) urskiljer i sin bok *Political scandal: power and visibility in the media age* skillnaden mellan begreppen skvaller, rykten och skandaler. Han menar att både skvaller och rykten kan ge upphov till publika skandaler, men att skandalen som fenomen skiljer sig från de andra två genom att den äger rum i det offentliga och utgår från bekräftad information som rör moraliska övertramp och som kräver en publik strategi av huvudpersonen i fråga (Thompson 2000:27). Hammarlin väljer att frångå Thompsons särskiljande av begreppen eftersom hon anser att det knappast berikar analysen. Hon skriver vidare att det är ett misstag att se medieskandalens processer som skilda från det vardagliga prat som sker ”face to face”. Hon menar att vardagligt prat, eller skvaller mellan människor sannolikt vävs samman med de medierade skandalerna (Hammarlin 2013:12-13).

Analysen kommer att använda Thompsons punkter som definierar en skandal men kommer precis som Hammarlin inte dra en tydlig gräns mellan skvaller och skandaler eftersom det inte är relevant för studien att skilja på begreppen.

2.3 Medielogik som begrepp

Medielogiken definieras som en form av kommunikation och handlar om normer och rutiner som styr medieproduktionen och vilka sedan formar innehållet. Huvudpoängen i teorin är att medieformer inte enbart hjälper till att guida och forma innehåll, utan också att publiken normaliserar dessa former och betraktar dem som verklighet. Medielogiken bygger med andra ord på vissa mallar och mönster för hur exempelvis journalistiskt innehåll väljs ut, bearbetas samt presenteras för att anpassas och nå ut till publiken (Altheide 2013:225). Exempelvis använder sig tidningar av vissa språkliga angreppssätt eller vissa bilder för locka till sig uppmärksamhet (Altheide 2013:226).

3. Metod

I detta avsnitt kommer en diskussion att föras angående vilken metod som valts, och varför just den är mest passande för denna studie.

3.1 Textanalys

Vilken typ av metod man väljer bör främst grunda sig i vilken frågeställning man har. Kvantitativa metoder ger större möjligheter till generalisering och till större bredd, medan kvalitativa metoder öppnar upp för mer djupgående insikter eftersom man går in i enskilda situationer (Östbye et al. 2004:271).

Innehållsanalyser kan omfatta både kvantitativa och kvalitativa studier och vilken typ man väljer beror på undersökningens syfte (Ledin, Moberg 2010:155). En kvantitativ innehållsanalys har som syfte att bidra till mer generella mönster som är representativa för materialet som helhet (Nilsson 2010:125). Vid val att utgå från denna metod hade studien fått en större bredd eftersom det hade funnits bättre förutsättningar att analysera och jämföra fler texter. För många texter hade däremot bidragit till sämre möjligheter att tolka artiklarna på djupet vilket försvårar arbetet med att besvara studiens frågeställning (Nilsson 2011:121).

En kvalitativ textanalys utgår från texten och den närmast omgivande kontexten. Analysen fokuserar på textens betydelser för läsaren, exempelvis förhållandet mellan skribent och läsare där hänsyn tas till textens innehåll (Ledin, Moberg 2010:176). Det innebär att analysen utgår från frågor som ”vad händer i texten?” där fokus kommer att läggas på textens teman och även på textens sätt att samspela med andra texter (Ledin, Moberg 2010:155). En kvalitativ textanalys är en särskilt lämplig metod för att förstå medietexters bakomliggande innebörd (Östbye et al. 2004:65). Med tanke på ovanstående resonemang och eftersom vår undersökning är ute efter att närläsa och tolka rapporteringen kring Benny Fredriksson innan och efter hans död för att se vad som händer med skandalen, faller sig en kvalitativ studie mer lämplig.

Textanalysen har gjorts utifrån Thompsons (2000) fem punkter som definierar en skandal för att få en bild av hur artiklarna kan betraktas som del av ett mediedrev. Utifrån dessa punkter har vi sedan kunnat urskilja teman som vi sedan namngett och rubriksatt vår analysdel med. Genom metoden och punkterna kommer vi få en ökad förståelse av hur artiklarna samspelar med varandra och kan därmed uppfatta den bakomliggande innebörden till hur skandalen förändras.

3.2 Urval och avgränsning

Utifrån begränsningar gällande utrymme och tid har en avgränsning till artiklar från Aftonbladet och Dagens Nyheter gjorts, detta dels på grund av att de är två av de största tidningarna i Sverige. Utöver det ger två tidningar istället för en mer belägg för att argumentera kring medieklimatet. Aftonbladet var dessutom den tidning som påbörjade granskningen kring Fredriksson och är således ytterst relevant att inkludera i empirin (Aftonbladet 2017a). Vi har läst igenom artiklar från båda tidningarna för att få en tydlig bild över hur rapporteringen i sin helhet har sett ut kring Benny Fredriksson. Utifrån det stora materialet har en tidslinje gjorts för att få en ännu klarare bild över händelseförloppet. Sedan har tio artiklar valts ut som empiri. Artiklarna markerar några tydliga händelser under perioden som granskats, mellan 5 december 2017 och 28 mars 2018 och som bäst skildrar det studien vill undersöka. Nedan presenteras en kortare, övergripande beskrivning av dem:

5–7 december 2017 - Både Aftonbladet och Dagens Nyheter skriver om Benny Fredrikssons hårda ledarskap och anklagelserna för sexuella trakasserier. Aftonbladet presenterar närmare 40 berättelser från tidigare och nuvarande anställda som uttalar sig kring hur det är att ha Fredriksson som chef. Det skrivs även att en utredning kring fallet ska påbörjas.

17 mars 2018 - Båda tidningarna presenterar nyheten om Fredrikssons bortgång och beskriver hans karriär på ett positivt sätt.

20 mars 2018 - Aftonbladet och Dagens Nyheter skriver artiklar angående utredningen som gjorts kring Fredriksson och presenterar att inga av anklagelserna som handlar om de påstådda sexuella trakasserier kunde bevisas.

25 mars 2018 - Åsa Linderborg diskuterar i Aftonbladet granskningen kring Fredriksson och om den skett på rätt villkor samt kritiserar mycket av den journalistik som ägde rum i höstas under Metoo-rörelsen.

28 mars 2018 - Jasenko Selimovic skriver en kritisk artikel i Dagens Nyheter som belyser att Fredrikssons självmord blivit startskottet till en debatt angående den granskande journalistikens etik.

De artiklar som är skrivna under drevet kommer refereras enligt a och b. De som är skrivna efter hans bortgång kommer markeras med c, d och e. Referenserna gäller för både Aftonbladet och Dagens Nyheter. Nedan är titlarna på artiklarna för att få en tydligare överblick:

Dagens Nyheter:

- a - 6 december 2017 ”Hård ledarstil på kulturhuset stadsteatern kritiserar”
- b - 7 december 2017 ”Jacob Lundström: Han bär ansvaret för tystnadskulturen”
- c - 17 mars 2018 ”Benny Fredriksson har avlidit”
- d - 20 mars 2018 ”Delar av utredning klar: Inga anklagelser mot Benny Fredriksson om sextrakasserier”
- e - 28 mars 2018 ”Jasenko Selimovic: De som drevade mot Benny Fredriksson skriver nu om historien”

Aftonbladet:

- a - 5 december 2017 ”Teater-vd:ns hårda ledarstil har skapat tystnadskultur”
- b - 5 december 2017 ””Jag får hjärklappning av att skriva ner detta””
- c - 17 mars 2018 ”Benny Fredriksson är död”
- d - 20 mars 2018 ”Delar av utredningen om Benny Fredriksson presenterad”
- e - 25 mars 2018 ”En strålkastare rätt in i svenska mediasjälen”

3.3 Kritisk reflektion

Att göra en kvalitativ textanalys kan problematiseras. Att dra slutsatser från ett innehåll i en text till förhållandet i det omgivande samhället kräver försiktighet och dessutom kan en textanalys inte ge kunskap om textens effekt på mottagarna (Östbye et al. 2004:97). För att få den sortens kunskap hade metoden behövt kompletteras med andra metoder. Eftersom den här studien enbart tillämpat en textanalys och inte använt några kompletterande metoder är det således viktigt att understryka att det inte går att generalisera kring vilken effekt de utvalda artiklarna har haft på mottagarna.

Ett antal artiklar har valts ut att studera närmare eftersom det inte funnits möjlighet att studera allt material kring Fredriksson. Urvalsstrategin kan påverka resultatets kvalitet eftersom en del av materialet utesluts. Det har däremot lämnats utrymme för att eventuellt lägga till fler artiklar om det behövdes för empirin, vilket också blev fallet. Analysen började med åtta artiklar som material, men det lades sedan till två stycken utöver dessa eftersom det kändes nödvändigt för att kunna belysa de valda temana.

En viktig insikt som bör poängteras är att studiens metod utgår från hermeneutikens verklighetssyn, det vill säga att verkligheten är förtolkad (Schröder 2003:30). Det innebär att vi kommer ha vissa fördomar när vi bemöter de valda artiklarna, vilket också krävs för tolkning (Östbye et al. 2004:71). Det blir därför av största vikt att noggrant visa hur tolkningarna har gjorts och att lyfta fram dessa i texten med transparens och medvetenhet.

4. Analys

Artiklarna som beskrivs i analysens första del är publicerade mellan den 5 december till 7 december 2017. Både Aftonbladet och Dagens Nyheter skriver om Benny Fredrikssons hårda ledarskap och anklagelserna för sexuella trakasserier. Aftonbladet presenterar närmare 40 berättelser från tidigare och nuvarande anställda som uttalar sig kring hur det är att ha Fredriksson som chef. Det skrivs även att en utredning kring fallet ska påbörjas. Fokus i denna del är främst på skandalen och hur denna kommer till uttryck.

4.1 Rapportering innan Benny Fredrikssons död

4.1.1 Benny Fredrikssons moraliska snedsteg

Artiklarna trycker på att Fredriksson har utfört handlingar som går emot vissa värderingar, normer eller moraliska koder, vilket kan kopplas till en av Thompsons (2000:14) punkter som definierar en skandal. Hans person beskrivs i gemensam negativ riktning i alla de artiklar som studerats djupare från detta tidsskede. Han framställs som en diktator vilket skapar tydliga negativa konnotationer. En framtvungad abort och att manliga skådespelare begår övergrepp utan åtgärd går emot både moral, värderingar och normer, såsom en kvinnas frihet och ägandet över sin egen kropp. Beskrivningen av Fredriksson i artiklarna prickar således av den första punkten.

I artikeln ”Teater Vd:ns hårda ledarstil har skapat tystnadskultur” skriver Joachim Kerpner att Aftonbladet tagit del av närmare 40 berättelser om Fredrikssons ledarstil från tidigare och nuvarande anställda. Kerpner inleder artikeln så här:

Vd Benny Fredrikssons hårdhänta ledarstil har skapat en tystnadskultur på Stockholms Stadsteater. Personalen liknar honom vid en oberäknelig diktator som pressat fram en abort, sextrakasserat personal och upprepade gånger låtit manliga skådespelare begå övergrepp utan åtgärd (”Teater Vd:ns hårda ledarstil har skapat tystnadskultur”. *Aftonbladet*. 2017a).

I den andra artikeln av Aftonbladet ””Jag får hjärtklappning av att skriva ner detta”” beskriver en kvinna människovärdet på Stadsteatern:

På teatern är människovärdet noll. Vi var travhästar som någon satsade pengar på för att se hur långt de orkar springa. Gravida spelar två föreställningar och repar en tredje, fysiskt krävande, trots att de ska föda några veckor efter premiär. Alla spelar med feber, lunginflammation, magsjuka. För att vara duktiga och inte besvärliga (””Jag får hjärtklappning av att skriva ner detta””. *Aftonbladet*. 2017b).

I artikeln ”Han bär ansvaret för tystnadskulturen” skriver Jacob Lundström för Dagens Nyheter:

Nu har Fredriksson hamnat på de anklagades bänk, problemen med att leva upp till jämlikhetsidealen tycks ha funnits på närmare håll. Genom vittnesmålen framträder bilden av en chef som gör skillnad på sina anställda och skapar söndring på sin egen arbetsplats (”Jacob Lundström: Han bär ansvaret för tystnadskulturen”. *Dagens Nyheter*. 2017b).

Artiklarna tillskriver honom egenskapen av en sexist som särskiljer kvinnor och män. Han framställs liksom en man som utnyttjar sin maktposition och ledarroll i högsta grad och låter detta framförallt komma till uttryck när det gäller hans kvinnliga anställda. Artiklarnas gemensamma framställning visar tydligt att han begått moraliska snedsteg och ett missnöje börjar uttryckas som således sätter igång den första fasen av skandalen.

4.1.2 Missnöjet beskrivs i förstärkta termer

Återkommande berättelser belyser Fredrikssons maktavande och terrorvälde som satte en sådan skräck i alla att ingen öppet vågade prata om det med honom. I Aftonbladets artikel refererar författaren till sex stycken berättelser om hur det är att ha Fredriksson som chef och en anställd uttrycker sig såhär:

Jag får hjärtklappning av att skriva detta. Jag är fortfarande rädd för honom, vad han kommer göra när han får reda på att jag berättat. Han samlar information om dig från alla han kan komma åt. Han påminner dig konstant om skulden du bär till honom och teatern, för alla fina roller du har fått. Han har satt sådan skräck i alla att ingen vågar prata. När en person gjorde det blev jag och alla andra helt tysta av rädsla. Det tog cirka 30 sekunder innan dörren öppnades och han kom in på vårt möte. Han sade att vi måste tänka efter noga vad vi använde denna dyrbara tid till, som kostade så mycket för skattebetalarna. Det gick ett rykte att han hade avlyssning på möten. Där kom beviset för mig (”Jag får hjärtklappning av att skriva ner detta”). *Aftonbladet*. 2017b).

En man berättar i samma artikel:

Benny brukade regelbundet kalla upp mig till kontoret för att prata. Ofta utanför arbetstid. Hans ärende var oklart, men jag fick mer och mer känslan av att han ville få information om andra skådespelare. Då förstod jag det inte men efteråt har jag insett att hans sätt att tala om privata saker och att skvallra om kollegor var ett sätt att få mig att ge honom information om andra medarbetare. Att det skulle skett allvarliga händelser på Stadsteatern som Benny inte fått kännedom om anser jag vara uteslutet (”Jag får hjärtklappning av att skriva ner detta”). *Aftonbladet*. 2017b).

Med tanke på att ingen vågat ta upp situationen med Fredriksson själv, blir det tydligt hur hans agerande tidigare mörkats och hur de anställda är rädda för honom. I princip alla berättelser som lyfter fram Fredriksson i negativ bemärkelse är anonymiserade. En av dem som däremot öppet kritiserat Fredriksson är hans tidigare sekreterare Simon Flinkas:

Det är en helt egen värld där en diktator får styra och ställa bäst han vill så länge han visar upp bra ekonomiska siffror för politikerna i Stadshuset. Jag förstår att folk är rädda, för det finns alltid kreativa sätt att göra sig av med anställda ("Hård ledarstil på kulturhuset stadsteatern kritiserar". *Dagens Nyheter*. 2017a).

Dagens Nyheter skriver i samma artikel:

En annan person, som säger att hon är en av dem som har berättat om trakasserier för Aftonbladet, säger till DN att Benny Fredrikssons hårdföra ledarstil har varit känd länge. Men att det blev en öppning i och med #metoo ("Hård ledarstil på kulturhuset stadsteatern kritiserar". *Dagens Nyheter*. 2017a).

Ovanstående text stämmer överens med Thompsons andra punkt, som handlar om att skandalen delvis blir en skandal eftersom händelsen eller handlingen har haft dolda inslag, det vill säga att de försökts mörkas tidigare. Detta syns dels genom intervjupersonernas vilja att vara anonymiserade. Det blir även särskilt tydligt när en av intervjupersonerna berättar att Metoo-rörelsen blev en öppning för att våga berätta om situationen på Kulturhuset Stadsteatern.

Eftersom artiklarna tar upp många berättelser som framställer Fredriksson i samma termer, stämmer de även överens med Thompsons (2000:19–20) tredje och fjärde punkt: att missnöjet måste offentliggöras för att det ska räknas som en skandal. Det måste rentav finnas ett allmänt missnöje för händelsen eller händelserna.

Artiklarna innehåller flera berättelser som alla beskriver Fredriksson på liknande vis och med ett kraftigt missnöje. Det är främst journalisterna som tar på sig rollen att uttrycka sitt eget och allmänhetens missnöje kring Fredriksson. Detta kan betraktas utifrån begreppet medielogik där den negativa framställningen av Fredriksson utgör normen under detta skede vilket sedan får styra innehållet. Genom journalisternas sätt att offentliggöra skandalen underlättas spridningen av denna och missnöjet kommer tydligt till uttryck genom artiklarnas sätt att belysa Fredriksson på. Journalisterna får på så vis stå för den allmänna åsikten genom vinklingen i rapporteringen.

Ovanstående exempel visar att skandalen tidigare försökts mörkas men att den nu tydligt kommer till uttryck. Ett missnöje yttras från tidigare anställda och även från journalisternas rapportering som får tala för den allmänna åsikten. Utifrån Thompsons punkter förstärks de moraliska snedstegen genom rapporteringen och den gemensamma framställningen i utsagorna vilket för skandalen in i en ny fas.

4.1.3 Benny Fredriksson riskerar att förlora sitt anseende

Både Aftonbladet och Dagens Nyheter skriver att de sökt Fredriksson som avböjer att kommentera. Att han avböjer att kommentera går att betrakta utifrån Thompsons femte punkt, att den involverade riskerar att mista sitt rykte (Thompson 2000:22). Thompson menar att det som kan ske i detta stadie är att personen i centrum för skandalen försöker göra allt i sin makt för att försvara sitt rykte, något som Fredriksson inte verkar göra trots att hans trovärdighet som ledare sätts på spel. Det går däremot att betrakta hans tystnad som ett sätt att försvara sig. Fredriksson vill först kommentera när utredningen är klar, antagligen i hopp om att utredningen ska sakna belägg för att bekräfta händelserna. Hur stort utrymme Fredriksson tilldelas att uttala sig är svårt att redogöra för men kan också ha en betydande roll för hans tystnad.

Kommentarer från Fredriksson lyser således med sin frånvaro i samtliga artiklar. Däremot tar Lundström upp ett tydligt exempel på Fredrikssons sätt att försöka försvara sitt rykte genom att förneka delar av anklagelserna. Lundström skriver:

”Det här är ju ett haveri i dess äkta bemärkelse”, konstaterade Fredriksson i SVT när 576 skådespelare i november gjorde gemensam sak i uppropet #tystnadtagning. Själv hävdade Fredriksson att han saknat kännedom om de värsta övergreppen, men visst bär han som vd i så fall det yttersta ansvaret för tystnadskulturen. Därför behövs uppropen (”Jacob Lundström: Han bär ansvaret för tystnadskulturen”. *Dagens Nyheter*. 2017b).

Redan i övriga faser har Fredriksson förlorat stora delar av sitt anseende. Något som blir förtydligt i detta stadie genom att han försöker förneka anklagelserna eller inte svara på dem alls. Fredriksson kommenterar de sexuella trakasserierna i hopp om att inte förlora sitt rykte vilket således tydligare stämmer överens med Thompsons femte punkt. Han använder ordet haveri för att trycka på att han inte håller med om vad som uttrycktes under #tystnadtagning. Kommentarer kring övriga moraliska snedsteg står fortfarande okommenterade.

4.2 Rapporteringen efter Benny Fredrikssons död

Artiklarna som beskrivs i analysens andra del är publicerade mellan den 17 mars och 28 mars 2018. Båda tidningarna presenterar nyheten om Fredrikssons bortgång och beskriver hans karriär på ett positivt sätt. Aftonbladet och Dagens Nyheter skriver artiklar angående utredningen som gjorts kring Fredriksson och presenterar att inga av anklagelserna som handlar om de påstådda sexuella trakasserierna kunde bevisas. Åsa Linderborg skriver i Aftonbladet om granskningen kring Fredriksson och kritiserar mycket av den journalistik som ägde rum i höstas under Metoo-rörelsen.

Jasenko Selimovic skriver en kritisk artikel i Dagens Nyheter som belyser att Fredrikssons självmord blivit startskottet till en debatt angående den granskande journalistikens etik. Fokus i denna del är att se vad som händer med skandalen efter Fredrikssons bortgång, men också att belysa hur rapporteringen ger uttryck för en ny skandal.

4.2.1 Skandalen avtar

17 mars publiceras artiklar som berättar att Benny Fredriksson tagit sitt liv. I Dagens Nyheter refereras ett citat från Kulturhuset Stadsteaterns pressmeddelande efter Fredrikssons bortgång:

Alla våra tankar går i denna stund till Bennys familj. Benny Fredriksson har under sina många år i Stockholms stad varit en högt värderad och mycket betydelsefull medarbetare. Han har varit en ledande personlighet i stadens och landets kulturliv. Vi är många som i dag känner en djup sorg över Bennys allt för tidiga bortgång, säger Ingela Lindh, vd för Stadshus AB och Sture Carlsson, vd för Kulturhuset Stadsteatern, i pressmeddelandet ("Benny Fredriksson har avlidit". *Dagens Nyheter*. 2018c).

I samma artikel från Dagens Nyheter finns en ruta i slutet som kortfattat beskriver Fredrikssons arbetsliv:

Benny Fredriksson var konstnärlig ledare för Parkteatern och ensemblechef på Stockholms stadsteater innan han blev chef för Stockholms stadsteater 2002. Under hans tid som teaterchef ökade publiktillströmningen kraftigt. 2013 tillträdde han som vd för Stockholms stadsteater AB som driver verksamheten Kulturhuset Stadsteatern. Han avgick i december 2017. En av Benny Fredrikssons stora förändringar var att 2013 utse en rad underchefer för olika ämnesområden, bland annat litteratur, konst, teater, musik och debatt. Under hans chefskap expanderade Kulturhuset Stadsteatern sin verksamhet i förorter, bland annat i Vällingby ("Benny Fredriksson har avlidit". *Dagens Nyheter*. 2018c).

Hans ledarskap framställs på ett varmt och positivt sätt i kontrast till den tidigare beskrivningen av honom som en oberäknelig diktator. Dagens Nyheter nämner att han har avgått från sin position i december 2017, men skriver inte att det var på grund av den granskning som gjorts. Det skulle därför kunna tolkas som att han avgick av andra anledningar än den utredning som påbörjats.

I Aftonbladets artikel "Benny Fredriksson är död" refererar skribenten till en tidigare artikel där de kritiserar hans ledarstil och berättar att han avgått på grund av detta. Trots det är den generella presentationen av Fredriksson positiv då de citerar personer som uttrycker sin uppskattning gentemot honom. En av dessa är Dramatens teaterchef Eirik Stubø som uttrycker sin sorg och berättar hur han ansåg Fredriksson som en person som haft stor betydelse för svenskt teaterliv:

Han var en stor teaterledare som genom många år har haft en enastående betydelse för svenskt teaterliv. Alla mina tankar är nu hos hans familj och dem som stod honom närmast, säger Eirik Stubø i ett pressmeddelande. ("Benny Fredriksson är död". *Aftonbladet*. 2018c).

Artiklarna visar ett nytt skede i skandalens händelseförlopp. Han framställs inte längre som en diktator och hård ledare som utsätter sin personal för sexuella trakasserier. Nu beskrivs han istället som en person med mycket begåvning och som en värdefull och respekterad medarbetare och skandalen börjar försvinna. Detta dels genom att fokuset som tidigare varit på Fredrikssons moraliska feltramp inte får samma uppmärksamhet, trots att ingenting än så länge visat på att dessa inte stämmer. Att missnöjet inte uttrycks lika kraftigt från journalisterna visar även att skandalen inte längre existerar på samma sätt utifrån Thompsons (2000) punkter.

4.2.2 Benny Fredriksson får tillbaka sitt rykte

I artikeln "Delar av utredningen om Benny Fredriksson presenteras" skriven den 20 mars 2018, tre dagar efter hans bortgång, lägger *Aftonbladet* fram vissa delar från utredningen som gjorts angående Benny Fredriksson. *Dagens Nyheter* presenterar artikeln "Delar av utredning klar: Inga anklagelser mot Benny Fredriksson om sextrakasserier", som också tar upp samma nyhet angående utredningen av Fredriksson.

De delar som presenteras rör anklagelserna kring Fredriksson och sexuella trakasserier. Utredningen, som 135 personer bidragit till, har visat att det inte finns några sådana anklagelser varken mot honom eller någon annan i ledningen vid Stadsteatern:

Medarbetarna på Kulturhuset Stadsteatern har fått muntlig information om delar av innehållet i rapporten. Bland annat att det inte finns några anklagelser om sexuella trakasserier från Benny Fredriksson eller från någon annan i ledningen. Totalt har 135 personer hört av sig i utredningen. Vad enskilda har sagt är konfidentiellt. Alla som velat har haft möjlighet att lämna information och har uppmanats att berätta hur de upplevt arbetsmiljö, ledarskap och styrning av verksamheten ("Delar av utredningen om Benny Fredriksson presenteras". *Dagens Nyheter*. 2018d)

Totalt har 135 personer bidragit till utredningen. Av vad som framkommit finns det inga anklagelser om sexuella trakasserier mot Benny Fredriksson eller någon annan i ledningen. ("Delar av utredning klar: Inga anklagelser mot Benny Fredriksson om sextrakasserier". *Aftonbladet*. 2018d).

Artiklarna synliggör ett resultat från utredningen som rentvår Fredrikssons namn, i alla fall gällande anklagelserna för sexuella trakasserier och Fredriksson får därmed tillbaka delar av sitt anseende.

Åsa Linderborg beskriver i sin artikel "En strålkastare rätt in i svenska mediasjälén" från den 25 mars 2018 Benny Fredrikssons person och i den här artikeln är tonen annorlunda. Nedan följer ett citat från artikeln:

Bilden som tecknades var att Sveriges största kulturinstitution präglades av en tystnadskultur och att han skyddade "manliga genier" som ansåg sig ha rätt att tafsa eller till och med bruka våld. [...] Den här bilden är lika sann som den att Benny Fredriksson var en enastående inspirerande och omhändertagande teaterchef. Han hade två sidor; de som befann sig i solskenet blev varma, de som ställdes i skuggan blev kalla. Det är också den bilden som Stockholm stads utredning visar ("En strålkastare rätt in i svenska mediasjälén". *Aftonbladet*. 2018e).

Beskrivningen av Fredriksson som en hård ledare finns fortfarande kvar, men han presenteras också som en person med flera sidor. Beskrivningen av Fredriksson är därmed mer dynamisk. Tonaliteten i artikeln är annorlunda eftersom den inte är lika enkelspårig och består av två olika sidor, till skillnad från före hans död. Benny Fredriksson återtar delar av sitt rykte i dessa artiklar, vilket återigen tyder på att skandalen börjar avta.

4.2.3 Benny Fredriksson exempel har lett till en ny skandal

I Dagens Nyheter citeras Kulturhuset Stadsteaterns nya VD Sture Carlsson:

Den tillträdande ledningen på Kulturhuset Stadsteatern har riktat öppen kritik mot mediebevakningen. Vd Sture Carlsson sade i ett uttalande på måndagen att Fredriksson lämnade arbetsplatsen "till följd av ett gränslöst mediedrev" ("Delar av utredningen om Benny Fredriksson presenteras". *Dagens Nyheter*. 2018d).

Här kan man se att det finns personer som riktar kritik gentemot skandalen, men inte mot Fredrikssons del i den. Carlsson riktar istället kritik mot den mediebevakning som skett kring Fredriksson och framställer honom snarare som ett offer för denna.

Åsa Linderborg tar också upp diskussionen angående den granskning som skett kring Fredriksson, och ifrågasätter om den gjorts under rätt premisser (*Aftonbladet* 2018e). Hon menar att det är orättvist att granskningen kategoriseras in under Metoo-rörelsen i höstas och påtalar att de problem som existerar på Stockholm Stadsteater har varit kända sedan tidigare. Åsa Linderborg beskriver mediernas roll i rapporteringen under Metoo-rörelsen:

I själva verket har jag plågats av min formulering i decemberkolumnen länge; för en månad sedan skrev jag en självkritisk essä om just den och löpsedeln till en norsk Metoo-antologi som utkommer nu i höst. Hur till och med jag, som allt sedan Metoo bröt ut har försökt diskutera hur "revolutionen" undergräver rättssäkerheten, pressetikern och i någon mening även feminismen, tappade huvudet enligt den medielogik som då rådde. Att jag blev min egen empiri ("En strålkastare rätt in i svenska mediasjälén". *Aftonbladet*. 2018e).

Här menar Linderborg att hon själv ifrågasatte huruvida journalistiken som skedde under Metoo-rörelsen gav en missvisande bild av vissa situationer, men att hon själv har gjort samma misstag. Det var ingen som ville uttala sig om en annan bild av Fredriksson än den som medierna förmedlade, men Linderborg menar ändå att det inte bara var det som gjorde att bilden av honom blev ensidig. Hon menar att tonläget i höstas som var på en viss nivå gjorde att rapporteringen blev så vinklad som den blev.

Hon beskriver dock att hon står fast vid att Aftonbladets granskning i sig var legitim på grund av vilket material de hade att tillgå och med tanke på hans maktposition. Däremot menar hon att fallet som slutat i självmord manar till självrannsakan hos medierna. De metoder som användes i höstas, både i fallet med Fredriksson men även många andra som Lasse Kronér och Fredrik Virtanen, gjordes inte alltid på de mest etiska och professionella sätt. Vad Linderborg menar är att Aftonbladets konkurrenter inte tar på sig samma ansvar utan skyller ifrån sig på andra, men uppmanar alla till att släppa på garden och på riktigt analysera vad som hände i höstas och hur man vill att rapporteringen ska ske framöver.

I artikeln ”Jasenko Selimovic: De som drevade mot Benny Fredriksson skriver nu om historien” skriver Jasenko Selimovic en kritisk artikel om hur granskningen av Benny Fredriksson har gått till. Ett citat från artikeln som också belyser samma tema som Linderborg:

Artiklarna i Aftonbladet blir plötsligt en del av Metoo-rörelsen, i artiklarna taggas Metoo. Varför är oklart. Artiklarna handlar inte om det. Sett från dagens perspektiv ser det snarare ut som om de som ville komma åt Benny väntade på ett bra tillfälle. Man missbrukade Metoo som ett magiskt gift för att äntligen komma åt honom (”Jasenko Selimovic: De som drevade mot Benny Fredriksson skriver nu om historien”. *Dagens Nyheter*. 2018e).

Han beskriver också hur drevet kring Fredriksson kanske inte gjordes på rätt grunder, utan istället utnyttjades Metoo-rörelsen som en genväg för att lättare belysa just det här problemet. Aftonbladets granskning hamnar i fokus som den största boven i dramat för drevet kring Fredriksson. Selimovic anklagar Linderborg för att ha haft en väsentlig roll i varför rapporteringen blev som den blev kring Fredriksson, och menar att Linderborg inte borde rapporterat då hon hade en personlig koppling till honom:

Benny Fredrikssons självmord har väckt känsliga frågor. Frågor om huruvida journalister ska undvika granskning av rädsla för fasansfulla konsekvenser, om gränserna för granskning. Det finns bara ett svar, blytungt och viktigt. Man måste granska (”Jasenko Selimovic: De som drevade mot Benny Fredriksson skriver nu om historien”. *Dagens Nyheter*. 2018e).

Selimovic säger alltså att man är tvungen att fortsätta granska, men i stycket efter det här citatet fortsätter han sin diskussion och menar på att Fredrikssons exempel är en ögonöppnare och att man måste diskutera hur medieklimatet ska se ut. Detta är något som både Aftonbladet och Dagens Nyheter diskuterar:

En sådan här debatt går aldrig att vinna, särskilt inte när någon tagit sitt liv. Men det är inte det jag är ute efter när jag uppmanar alla svenska mediehus till självrannsakan. Benny Fredrikssons bortgång är en strålkastare rätt in i den svenska mediesjälen. Vi måste i en kollektiv process släppa garden och uppriktigt analysera vad det var som hände hösten 2017 och hur det ska vara framöver ("En strålkastare rätt in i svenska mediesjälen". *Aftonbladet*. 2018e).

Det är svårt att göra något åt medieetiken. Journalister vet att det är så här. De tror bara att det alltid är "de andra" som gör det, aldrig de själva. Människor har fått sina liv krossade, företag gått bankrutt, karriärer har förstörts. Våldigt sällan erkänns misstagen. Det skapar förakt för journalister och media. Konsekvenserna kommer att skada vårt samhälle ("Jasenko Selimovic: De som drevade mot Benny Fredriksson skriver nu om historien". *Dagens Nyheter*. 2018e).

Båda tidningarna menar att hans fall uppmanar till självrannsakan för att förstå hur man ska hantera liknande fall i framtiden. En aspekt som de diskuterar och som eventuellt hanterades fel under drevet med Fredriksson är att det aldrig gavs en annan bild av honom. Båda tidningarna beskriver hur personer har hört av sig för att ge en alternativ bild av Fredriksson som aldrig blev publicerad:

Vad hände med dem som gav en annorlunda bild? Leif Andrée och Karina Ericsson Wärn har liknande erfarenheter. Karina Ericsson Wärn har skrivit om hur hon intervjuades av Dagens Nyheter men att hennes positiva bild plötsligt inte var intressant (*Expressen* 23/3) ("Jasenko Selimovic: De som drevade mot Benny Fredriksson skriver nu om historien". *Dagens Nyheter*. 2018e).

Det är därför med förvåning som jag ser att Karina Ericsson Wärn på Facebook skriver att hon blivit intervjuad av Dagens Nyheter två gånger i samband med Benny Fredrikssons avgång men inte citerats: "Båda gångerna har jag levererat en motbild, min bild. Inte en rad av vad jag uttryckte har publicerats i DN. Nu är det för sent." ("En strålkastare rätt in i svenska mediesjälen". *Aftonbladet*. 2018e).

Citaten klargör att det fanns möjlighet för journalisterna att lyfta fram en motbild av Fredriksson, som valdes bort. Exemplet visar hur enkelt det är för journalister att vinkla artiklarna genom att noggrant publicera information som förstärker en viss riktning, vilket kan förstås med utgångspunkt i medielogiken. Det finns oskrivna normer för journalisterna som kommer avgöra och påverka innehållet och hur detta väljs ut. I och med att den första skandalen avtar och en ny norm skapas behövs en annan infallsvinkel för att fortfarande kunna producera ett intressant ämne. I detta fall handlar det om att rikta uppmärksamhet mot ett nytt snedsteg och på så sätt fortsätter skandalen att gå i omlopp.

5. Slutdiskussion

När man analyserar och närläser artiklarna kring Benny Fredriksson innan och efter hans död ser man tydligt hur rapporteringen förändras efter hans bortgång. Innan beskrivs han som en oberäknelig diktator, en man utan samvete och som skräckinjagande. Efter hans död framställs hans person inte i samma negativa termer som tidigare. Artiklarna inkluderar istället beskrivningar av Fredriksson som innefattar värme, en god medarbetare och en person som tog Stadsteatern dit den är idag. Tonaliteten går således från hård och kritiserande till mer mjuk och flerdimensionell.

Det går tydligt att finna Thompsons fem punkter som definierar en skandal i artiklarna från under drevet. Detta genom att Fredriksson har utfört handlingar som går emot normer och värderingar, han riskerar att förlora sitt anseende samt att missnöjet mot honom uttrycks av många. Det blir sedan märkbart hur dessa inte är lika påtagliga efter hans bortgång.

Artiklarna innan hans bortgång visar bara en sida av Fredriksson även om det i efterhand kommit fram att det faktiskt fanns personer som hade en annan bild av honom och som dessutom var villiga att dela med sig av denna. Trots detta var det inget som framkom i de tidigare artiklarna, vilket visar att det är lätt för medier att forma en ”story” åt ett visst håll för att sälja in en viss vinkel till publiken. Detta på grund av att det finns vissa normer och rutiner som journalisterna utgår från i sin rapportering och som i sin tur påverkar innehållet. Utifrån det studerade exemplet kan man se att normerna förändras under skandalens olika faser. Normen går från att framställa Fredriksson som den största boven i dramat till att istället kritisera mediebevakningen.

Studien visar således liknande resultat som tidigare forskning med tanke på att man inte talar illa om Fredriksson i samma utsträckning efter hans död. Ett argument som framstår som ytterst relevant är att man drar sig från att tala illa om de döda. De normer som råder under skandalen förändras drastiskt när centralgestalten i skandalen går bort och ett nytt fokus framträder eftersom en syndabock fortfarande måste pekas ut. Analysen visar att skandalen genomgår olika faser, från att presentera Fredrikssons moraliska snedsteg till att istället belägga medierna för att ha gjort ett eventuellt övertramp. På så sätt visar studien att skandalen i detta fall tar en ny form och att nya normer uppkommer.

6. Källförteckning

Tryckta källor:

Eriksson, Göran & Östman, Johan (2010). Receptionsstudier. I Ekström, Mats & Larsson, Larsåke (red.). *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur, 305-330

Fors-Andrée, Jeanette & Ronge, Paul. (2015). *När drevet går: krishantering i praktiken*. 1. uppl. Stockholm: Liber

Hammarlin, Mia-Marie (2015). *I stormens öga*. Båstad: Hammarlin bokförlag

Ledin, Johanna & Moberg, Ulla (2010). Textanalytisk metod. I Ekström, Mats & Larsson, Larsåke (red.). *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur, 153-178

Nilsson, Åsa (2010). Kvantitativ innehållsanalys. I Ekström, Mats & Larsson, Larsåke (red.). *Metoder i kommunikationsvetenskap*. 2. uppl. Lund: Studentlitteratur, 119-152

Runsjö, Fredrik & Nilsson, Karl-Ola (2005). *Mediedrev: så överlever du*. Stockholm: Blue Publishing

Thompson, John B. (2000). *Political scandal: power and visibility in the media age*. Cambridge: Polity

Østbye, Helge (2004). *Metodbok för medievetenskap*. 1. uppl. Malmö: Liber ekonomi

Elektroniska källor:

Altheide, David L. (2013). "Media logic, social control, and fear". *Communication Theory* 23(3): 223-238. DOI:10.1111/comt.12017

Boeuf, Benjamin. (2017). "The impact of death on consumer responses to celebrity endorser misbehavior". *Psychology & Marketing* 34 (10): 917-930. DOI: 10.1002/mar.21032

Chancey, Jill.R. (1999). "Diana Doubled: The Fairytale Princess and the Photographer". *NWSA Journal*. 11 (2): 163-175.

<http://eds.a.ebscohost.com/eds/pdfviewer/pdfviewer?vid=4&sid=75d4328a-297c-4608-a42c-682da1bd8ebf%40sessionmgr4009>

Hammarlin, Mia-Marie. (2013). "'Va? Är det sant?': En studie av mediasandalers förankring i vardagligt skvaller". *Rig Årg.* 96 (1): 11-28. <http://portal.research.lu.se/ws/files/5277980/4004589.pdf>

Kerpner, Joachim. (2017f). "Benny Fredriksson avgår som vd för Kulturhuset Stadsteatern". *Aftonbladet*. 7 december. <https://www.aftonbladet.se> (Hämtad 2018-05-25)

Kitch, Caroline. (2000). "'A news of feeling as well as fact'". *SAGE Publications* 1(2): 171–195. DOI: 10.1177/146488490000100202

Nationalencyklopedin. *me too-rörelsen*. <http://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/enkel/me-too-rorelsen> (Hämtad 2018-05-25)

Empiriskt material

Aretakis Leonidas, Lenas Sverker, Letmark Peter (2017a). "Hård ledarstil på kulturhuset stadsteatern kritiserar". *Dagens Nyheter*. 6 december (uppdaterad 7 december). <https://www.dn.se/> (Hämtad 2018-05-02)

Holmgren, Mia och Svahn Claes. (2018c). "Benny Fredriksson har avlidit". *Dagens Nyheter*. 17 mars (uppdaterad 20 mars). <https://www.dn.se/> (Hämtad 2018-05-02)

Kerpner, Joachim. (2017a). "Teater-vd:ns hårda ledarstil har skapat tystnadskultur". *Aftonbladet*. 5 december. <https://www.aftonbladet.se> (Hämtad 2018-04-12)

Kerpner, Joachim. (2017b). "Jag får hjärtklappning av att skriva ner detta". *Aftonbladet*. 5 December. <https://www.aftonbladet.se> (Hämtad 2018-04-12)

Laneby, Sebastian. (2018c). ”Benny Fredriksson är död”. *Aftonbladet*. 17 mars. <https://www.aftonbladet.se> (Hämtad 2018-05-02)

Linderborg, Åsa. (2018e). ”En strålkastare rätt in i svenska mediesjälen”. *Aftonbladet*. 25 mars. <https://www.aftonbladet.se> (Hämtad 2018-05-02)

Lindkvist, Hugo. (2018d). ”Delar av utredning klar: Inga anklagelser mot Benny Fredriksson om sextrakasserier”. *Dagens Nyheter*. 20 mars. <https://www.dn.se/> (Hämtad 2018-05-02)

Lundström, Jacob (2017b). ”Jacob Lundström: Han bär ansvaret för tystnadskulturen”. 7 december. *Dagens Nyheter* <https://www.dn.se/> (Hämtad 2018-05-02)

Magnå, Joakim. (2018d). ”Delar av utredningen om Benny Fredriksson presenterad”. *Aftonbladet*. 20 mars. <https://www.aftonbladet.se> (Hämtad 2018-05-02)

Selimovic, Jasenko. (2018e). ”Jasenko Selimovic: De som drevade mot Benny Fredriksson skriver nu om historien”. *Dagens Nyheter*. 28 mars. <https://www.dn.se/> (Hämtad 2018-05-03)